

شرح دعای روز هفتم ماه رمضان از زبان مرحوم آیت الله مجتهدی تهرانی

مرحوم آیت الله مجتهدی تهرانی، شرح کوتاهی بر دعاهاي روزانه ماه مبارك رمضان دارد...

مرحوم آیت الله مجتهدی تهرانی، شرح کوتاهی بر دعاهاي روزانه ماه مبارك رمضان دارد. این عالم رباني در بخشی از شرح دعای روز هفتم می گوید: در نیت های تان بگوئید «خدایا؛ من روزه خاص می گیرم« یعنی اعضا و جوارحتان هم روزه باشد. به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه فارس، در دعای روز هفتم ماه مبارك رمضان می خوانیم: «اللَّهُمَّ اَعِثْ فِيهِ عَلِي صِيَامِهِ وَ قِيَامِهِ وَ جَبَّتِي فِيهِ مِنْ هَقَوَاتِهِ وَ اِثَامِهِ وَ ارْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ بِتَوْفِيقِكَ يَا هَادِي الْمُضِلِّينَ« «خدایا یاریم کن در این ماه بر روزه و شب زنده داری اش و دورم مدار در آن از لغزش ها و گناهانش و روزی ام کن در آن ذکر خود را به طور مداوم و یکسره به توفیق خود، ای راهنمای گمراهان.«

* شرح فرازهای دعا

آیت الله مجتهدی تهرانی در شرح «اللَّهُمَّ اَعِثْ فِيهِ عَلِي صِيَامِهِ وَ قِيَامِهِ« می گوید: خدایا کمک کن در این ماه روزه بگیریم و شب زنده داری کنیم. اگر خدا کمک کند، گرسنگی را نمی فهمیم. عبادت شب و سحر، دعاهاي ابوحمزه ثمالی و افتتاح را انجام می دهیم. گاهی افرادی غصه می خورند که ماه رمضان چگونه روزه بگیریم؟ خوب دعا کنید و خدا کمکتان می کند. وی در ادامه در شرح «وَ جَبَّتِي فِيهِ مِنْ هَقَوَاتِهِ وَ اِثَامِهِ« می گوید: خدایا ماه رمضان ما را از لغزش و گناه حفظ کن. بدبختی است که آدم در ایام سال گناه کند و ماه رمضان هم به گناه ادامه دهد. در ماه رمضان باید تمام اعضا و جوارحمان روزه باشد. اگر روزه ای بگیریم که چشمان، زبانمان، گوشمان، نامحرم ببیند، دروغ بگوید و غیبت بشنود، روزه مان «عام« می شود. اما به ما می گویند که روزه خاص بگیرید، یعنی اعضا و جوارحت هم روزه باشند. وی تأکید می کند: در نیت های تان بگوئید: «خدایا؛ من روزه می گیرم، اما روزه خاص می گیرم« یعنی اعضا و جوارحتان هم روزه باشد. حدیث داریم؛ زمانیکه روزه می گیرید باید گوش و چشم و پوست بدن تان هم روزه بگیرند. باید اعضا و جوارحمان هم روزه باشند تا این روزه در ما اثر بگذارد. این استاد اخلاق ادامه می دهد: البته يك روزه دیگر هم داریم که روزه خاص الخاص است. در این روزه، قلبمان در ماه رمضان به غیر خدا متوجه نمی شود.

آیت الله مجتهدی تهرانی در ادامه در شرح «وَ ارْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ« اظهار می کند: خدایا روزی کن که در ماه رمضان یاد تو باشم. «ذکر«، هم یاد معنا می کند و هم معنای ذکر زبانی را می دهد. دائما باید به یاد خدا باشم. وی می گوید: حدیث است که اگر حیوانات ذکر نگویند، اسیر دام صیاد می شوند. این صداهایی که از حیوانات می شنویم، ذکرهایی است که توسط آنان بیان می شد. حتی درخت و بیابان و کوه و دشت هم ذکر می گویند. آیت الله مجتهدی تهرانی در ادامه در شرح «بِتَوْفِيقِكَ يَا هَادِي الْمُضِلِّينَ« می گوید: اما به توفیق خودت ای راهنمای گمراهان. ای خدایی که گمراهان را راهنمایی می کنی، توفیق بده این دعاهاي روز هفتم درباره ما مستجاب شود.